

TEATRUL LUCIA STURDZA BULANDRA

PREMIERA
1982

alexei arbuzov

amintiri

Regia: ION CARAMITRU
Regizor secund: Gheorghe Ghițulescu
Scenografia: MIHAI MĂDESCU
Muzica: VASILE ȘIRLI

Șeful regizoratului și regia tehnică : DAN BOBE
Sufleur : TRAIAN FLORESCU
Maestru de lumini : TITI TRANDAFIRIDIS
Lumini : DUMITRU CONSTANTIN
Sonorizarea : ȘTEFAN TĂNĂSESCU
CORNEL COSMULESCU
Șef atelier : NICOLAE NICOLESCU

Timplărie: GRIGORE NIȚOIU
Mecanica: MARCIAN STANCU
Croitorie: ALEXANDRA DOLJAN
ȘTEFAN HÎRȘENIE
Tapiserie: ION BĂLAN
Șef mașinist: GRIGORE CRISTEA
Șef recuziter: ION DUTU
Machiaj-peruci-coafură: ION NECULCE
VIRGINIA POPĂ
Cabinieră șefă: VICTORIA MOTOACĂ

TEATRUL LUCIA STURDZA BULANDRA

amintiri

de alexei arbuzov

Traducere de TUDOR STERIADE

DISTRIBUȚIA:

Liubov Gheorghievna..... GINA PATRICHI

Vladimir Evghenievici Turkovski..... ION BESOIU

Sofia Vasilievna BEATE FREDANOV
Artistă emerită

Kira MARIANA BURUIANĂ
RUXANDRA BUCESCU

Denis ION CARAMITRU

Asenka MIHAELA GAGIU

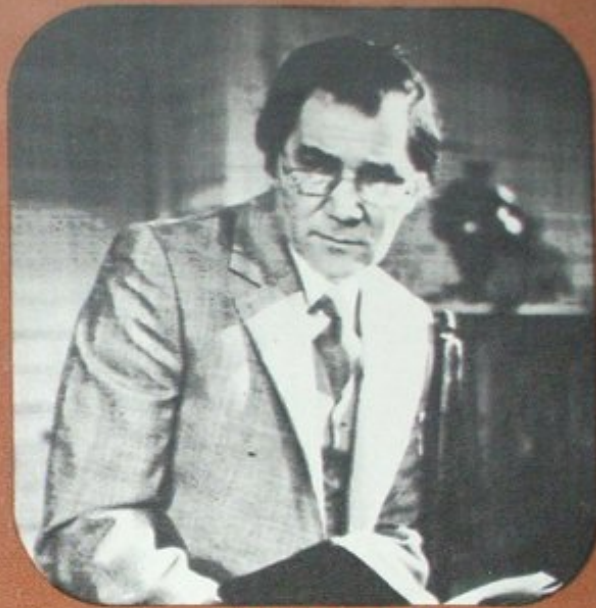
Jenia MIRELA GOREA

Șurocika ZOE MUSCĂ
MARIA GLIGOR

O cântăreață de local LIANA LUNGU

GINA PATRICHI

ION BESOIU

El a știut să imprime spectacolului o notă autentică, realistă, strict necesară unei piese în care se vorbește despre «sufletul slav». Prin o bună măsură a accentelor dramatice regizorul intuiește și lucrează scenele în coloratura necesară tocmai evoluției «sufletelor slave» relevându-le caracteristicile, specificul în funcție de construcția psihologică. Ion Caramitru a mai dovedit cunoașterea în profesia de regizor și prin decuparea clară a acțiunii. Subliniem aceasta pentru că sînt regizori consacrați și în «voga» care suprasolicitează textul reușesc să facă acțiunea de neînțeles...

Indiferent de unele neîmpliniri se poate spune că Ion Caramitru a trecut cu bine un examen dificil, suplinind cu mult succes, munca pe care o putea face un regizor mediu, un «funcționar» al scenei, cum din păcate avem. S-ar putea să mai auzim lucruri bune despre regizorul Ion Caramitru!

Rodul unei colaborări fructuoase a regizorului este și scenografia și muzica

spectacolului. Decorul aerat, elegant, semnat de Mihai Mădescu trimite spre o lume a rafinamentului intelectual, oferind un generos spațiu de joc. Muzica lui Vasile Șirli aduce cu ea sentimentul slav, dar totodată impune și o notă originală...

ILEANA LUCACIU,
Săptămîna culturală a Capitalei,
4 iunie 1982

...Dacă Ion Caramitru nu ar fi optat pentru acest frumos text și pentru GINA PATRICHI în fruntea distribuției deloc numeroase dar care, efectiv, umple conținutul scenei, ne-ar fi fost răpită șansa urmării îndeaproape a unui impresionant regal actoresc. Pliată perfect pe structura rolului și pe osatura și psihologia personajului această minunată actriță transformă fiecare moment din spectacol într-o mică bijuterie actorescă, molipsind restul distribuției, iradiindu-i farmec, inteligență, delicatețe spirituală.

Avantajul de o traducere fluidă, ea însăși structurată pe o anume melodicitate, actorii rețin permanent atenția publicului, îi transmit în mod discret, cu rafinament și inteligență bogăția de idei și de semnificații a textului. Nu întîmplător m-am oprit mai mult la interpretare și mai puțin la text, deoarece în actualul spectacol frapante devin cu adevărat recitalurile actorilor. Între aceștia un loc aparte, cu totul distinct, îl ocupă BEATE FREDANOV, a cărei revenire pe scenă, cu un rol nou și foarte apropiat temperamentului personajului este tot un eveniment. Cum tot un eveniment este finalul acestui spectacol: momentul sfîșierii iluziilor și al înălțării, pe un soclu invizibil a adevărului vieții care înseamnă, în cazul de față, puterea omului de a «renaște din propria cenușă», de a-și regrupa forțele pentru a o lua din nou și din nou de la capăt!

SIMELIA REDLOW
Viața studentescă, 19 mai 1982

BEATE FREDANOV
Artistă emerită

ION CARAMITRU

MIRELA GOREA

ZOE MUSCAN

MARIANA BURUIANĂ

MIHAELA GAGIU

MARIA GLIGOR

LIANA LUNGU

CRITICA TEATRALĂ DESPRE PIESA ȘI SPECTACOLUL *amintiri*

„Amintiri” este o piesă despre dragoste, dar și despre demnitate, demnitatea de a-ți domina durerea prin rațiune și a acorda celorlalți dreptul de a-și încerca șansa la fericire. Acesta este sensul mai adânc al dramei doctoriței Liubov Gheorghievna, banală în datele ei exterioare, drama unei căsnicii destrămate după 22 de ani. Acesta este și sensul desprins din admirabila realizare scenică a Ginei Patrichi, actriță întotdeauna interesantă, prea rar, parcă favorizată de oferta regizorală. Personajul creat de ea este de o mare bogăție sufletească, compus dintr-o infinitate de nuanțe, de stări, exprimate cu o deosebită capacitate de a transmite și a doza cu rafinament vibrația. Pus în scenă de Ion Caramitru (asistăm în ultima vreme la un curent molipsitor de încercări actoricești în domeniul regiei) spectacolul poartă amprenta unei munci actoricești de înaltă profesionalitate și bună colaborare de echipă. O reîntâlnim cu plăcere pe maestra Beate Fredanov într-un rol de mamă și bunică realizat cu finețe, cu o undă de lirism și emoție dominată cu sobrietate. Îl întâlnim pe Ion Besoiu într-o compoziție reușită, care-i deschide perspectiva unor genuri mai variate de roluri decât până acum.

MARGARETA BĂRBUTĂ
Informația Bucureștiului, 26 Mai 1982

...Pentru reprezentare s-au reunit mari actori de tradiție cu cei mai tineri componenți ai trupei demonstrând laolaltă un meritoriu și profitabil, oricând bine venit, spirit de emulație. Revenind majestuos pe scenă, artista emerită Beate Fredanov conferă noblete și distincție celei care, de „modă veche” fiind, poate cel mai bine exprima universul domestic al unei lumi

— Leningradului. Capabilă de transfigurare clipă de clipă, Gina Patrichi vibrează dincolo de rol reușind o nouă, remarcabilă creație: dezorientată, apoi, stăpînată pe situație, din nou nehotărîtă și agitată, lucidă, încercînd să pareze, afectuoasă, autoritară și tolerantă, feminină sau crispată, într-un cuvînt fascinantă. Ion Besoiu surprinde într-o compoziție mai puțin obișnuită: un amestec de ridicol candoare și dezarmantă duioșie. Constantă expresie a unui echilibru fragil și a unei îndrăjiri disperate este „uzurpatorea” Mirelei Gorea.

Mariana Bursiană împrumută din naturaletă și firescul personal unui personaj cu prea multe replici stereotipe. Zoe Muscan își manifestă cu măsură debordanta vitalitate. Mihaela Găgiu schițează profilul unei fete comune, totuși cu un orgoliu anume...

IRINA COROIU
Luceafărul, 29 mai 1982

...Optînd pentru această piesă și practicînd o regie discretă (dacă se poate spune așa), Ion Caramitru nu a făcut, în fond, decît un gest de prețuire față de colegii săi, actori, din toate generațiile, încredinșîndu-le partituri pe care, fără îndoială, le meritau, înțelegînd și acceptînd faptul că această reprezentare se cuvine a fi mai curînd a lor decît a lui. Este, în felul ei, forma de altruism a unui spirit superior.

Deci, actorii. În primul rînd, desigur Gina Patrichi (Liubov Gheorghievna), într-o compoziție remarcabilă, de subtilitate psihologică. Memorabil „portret în mișcare”, alcătuit de interpret din zeci de nuanțe, priviri și inflexiuni ale vocii. Diversitatea mijloacelor nu este egalată decît de intensitatea unui fluid subteran, misterios aproape, ce face din

cel mai mărunț gest, dintr-o atitudine sau dintr-o reacție, un moment tulburător, fascinant, capabil a subjuga nu doar spectatorul, ci și partenerul de joc. O satisfacție dintre cele mai alese o constituie reîntîlnirea cu Beate Fredanov (Sofia Vasilievna), într-un rol nu prea întins ca dimensiune, dar din care actrița face, cu finețe, o mică bijuterie. Împreună cu Gina Patrichi, Mirela Gorea (Jenia) realizează scena cea mai substanțială, cea mai bogată în încărcătură psihologică a reprezentației. Sînt realmente uimitoare precizia și varietatea soluțiilor sale interpretative, sensibilitatea și inteligența cu care își construiește rolul. Ion Besoiu (Turkovski) compune cu finețe, cu premeditație și inspirată „molicieune” un personaj, la urma urmelor, mediocru, labil ca structură interioară. Zoe Muscan (Șurovka) are o apariție suculentă, evitînd însă potențialul pericol de a șarja. În alte roluri: Mihaela Găgiu (Asenka), Mariana Bursiană (Kira) și Liana Lungu (o cîntăreață de local)...

AUREL BĂDESCU
Contemporanul, 28 mai 1982

...Alegerea piesei „Amintiri” în repertoriul Teatrului „Bulandra” mi se pare demnă de laudă, ea diversificînd afișul respectivei scene și totodată oferînd satisfacția întîlnirii spectatorilor cu o piesă „sentimentală”. Spectacolul va avea desigur succes de public pentru că în afara textului, beneficiază în mare parte de o excelentă distribuție avînd la loc de cinste pe Gina Patrichi într-o partitură ce obligă prin creația artistei folosirea superlativelor.

Spectacolul prilejuieste și un debut regizoral, cel al actorului Ion Caramitru...

Ion Caramitru manifestă cîteva calități ferm convingătoare pentru viziunea regizorală a acestei piese „fără probleme”.